

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین یوم وېر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

ناهید "غزل" غنی زاده

ویرجینیا - ۱۶ اکتوبر ۲۰۱۵

شادمانی

"شادمانی تاریکی غروب را با درخشندگی شب‌نمهای پگاهی جبران میکند"

این سخن زیبا از شاعر بزرگ ایرلند است.

آیا واقعا چنین است؟

آیا شادمانی تاریکی غروب را با درخشندگی شب‌نمهای پگاهی جبران خواهد نمود؟

ولی این گوهر پنهان چه سان و کی خواهد درخشید؟

زمانی که ساقه های نازک صبحگاه در دیوار سفت شب میدود، و منحنی صاف دستانم را

انوار نیایش تسخیر میکند، درخشندگی شب‌نمهای پگاهی را فروخته پشت دیوارهای

آشفته گی میبایم؛ و شادمانی را دفن شده در بیابان تیره سکوت.

آه! روی کدام هستی ارزشمند پرده سرخ تبسم برکشیم؟

با کدام آهنگ نشاط آور دل به دنیای مجازی سُر و سرور بسپاریم؟

آشیانه فروریخته کدام پرنده امید را آهسته از زمین ایمان برداریم و به شاخه خشک

زندگانی دوباره بسپاریم؟

چه گونه طوفان خشم این زمانه ناشاد را نادیده انگاریم؟؟؟

چنان که درخشندگی شب‌نمهای سحری دوباره مکانش را به تاریکی غمبار غروب

میسپارد، گذر سعادت و سرور هم بی بقاء و ناپایدار است.

امواج مست شادمانیها آن دم خویشتن را میشناساند، که دیگر میان ریگزارهای ساحل

سرد، غم جاودانه فرو رفته و خشکیده باشد؛ و ما

و ما هیچگاه به حصول نرسیدیم!!!

(ناھید "غزل" غنی زاده - کابل ۱۳۶۵)